

Безум

Еміль Верхарн

Еміль Верхарн

Безум

Перекладач: М.Терещенко

Джерело: 3 книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Хоч ти еси слабкий, і бідний, і похмурий,
І стомлений — устань: себе ти подолав.
Бажанням сміливим знеси свої торттури
І горде серце кинь проти земних неслав!

Катуй знекровлений, хисткий кістяк жахливий,
Скеруй свою ходу через багрець стежок;
І язиком лижи, мов вітер лиже ниви,
Свій біль, — впади і встань, — хай твій лунає крок!

Не маєш ти бажань і сподівань, — даремно!
Безмежна зненависть ще тугою ячить,
Ще над тобою скрізь лютує доля темна
І, поки ти живий, зло гордовито мчить.

Та хай кохання знов, і хай торттури знову!
Прекрасний і п'янкий цей божевільний шал —
В нестриманій жазі знов пити клекіт крові
І відчувати жах і насолоди пал...

О шкапо з кістяка і нервів слабосила,
Що я навік загнав! — так у Полярних снах
На конях вершники ебенових летіли
І чули смерть свою у крижаних краях.